

fremme Forsendelsen af Fragtgods ad denne Route?

Judenriksministeren (Skeel): Det er jo ganske naturligt, at man, naar der under indtrædende Uregelmæssigheder og vanskelige Forhold tilføies store Tab, baade for den ene og den anden af Landets Beboere, da ser sig om, om det er muligt at laste Skylden for, at noget Saadant er sket, over paa Andre. Man vil selv helst være helt uskyldig i, hvad Tab man har lidt, og man ser med megen Nøiagtighed efter, om man kan finde et Objekt for sin Misfornøielse. Kan man ikke finde Noget, tager man, hvad der ligger for; det maa undgaa. Den ærede Forespørger har været et ganske villigt Organ for den Misfornøielse og den Tvivl, som der i den Henseende er kommen tilstede. Først og fremmest siger man, det er Mangel paa Forudsæenhed. Ja, Forudsæen var ganske vist det Eneste, der kunde gjøre Fyldest i dette Tilfælde. Det, der skulde have været forudsat, var, at man vilde komme under Forhold, der kunde bewirke saa betydelige Tab, som der her er sket. Det er mange Herrens Læder siden, at noget Saadant har været Tilfældet. Derhos vilde det have været fornuftigt, at det havde været Ministeren muligt at skaffe de Betingelser tilveie, som, jeg vil ikke sige, kunde have ryddet Hindringerne afveien og formindsket Tabene, men som kunde have bidraget til, at Dørførslen kunde have været noget anderledes, end den er. Jeg tror, at ærede Medlemmer af dette Thing ville være enigt med mig om, at det er meget tvivlsomt, om det vilde være lykkeligvis Ministeren fjørend iaar at tilveiebringe et forøget Materiel til Isøverfarten ved Storebelt. Den Vanskelighed, jeg har havt ved at tilveiebringe det Materiel, som var fornuftigt, for at vi i den lange Periode under almindelige Forhold kunde holde vore Postrouter i Orden, navnlig den fra Korsør til Kiel, og opfylde kontraktmæssige Forpligtelser ligeoverfor en anden Stat, giver mig ikke nogen Formodning om, at det vilde være lykkeligvis mig at tilveiebringe isbrydende Skibe i større Omfang, end det er sket. Imidlertid, for eller imod dette kunne vi ikke føre noget Bevis. Ganske vist havde det hjulpet, dersom man, som bemærket, nogle Aar tidligere, den fornuftige Tid iforveien, havde været vis paa, at der iaar vilde indtræde saadanne Forhold, som der er indtraadt. Materiellet er imidlertid ikke forøget, det er ikke kommet tilstede. Vi have altsaa været nødsagede til at arbejde med det, vi have, og jeg tør sige, at det er gjort med den største Anstængelse, ja, jeg vil endogsaa sige, at efter min Mening har Postvæsenet benyttet baade Mennesker og Materiel til Grændsen af, hvad der er tilladeligt. Man taler nu om Administrationens Forudsæenhed; men jeg vil stille et bestemt Spørgsmaal. Naar Saa-

delstanden i Kjøbenhavn havde tænkt paa, at der kunde indtræffe saa vanskelige Forhold, som nu ere indtraadte, og naar man kjendte de Forhold, hvorunder Dørførselen over Storebelt vilde foregaa, kunde den saa ikke have havt den Forudsæenhed at forsyne sig med noget større Betøholdninger, fremfor at henvise til det Saab, at Postvæsenet vilde være istand til under vanskelige Forhold bestandig at erstatte den Formindskelse i Behøldningerne, som vil de komme tilstede, naar Isen standsebe den almindelige Skibsart. Jeg retter ingen Bebreidelse i saa Henseende; thi det er saa overmaade naturligt, at Folk under rolige Forhold ikke vente de overraskende Begivenheder, og derfor lade det gaa, som det er gaaet hidtil. Men naar man kaster saa stærke Bebreidelser paa Administrationen, tror jeg ogsaa, der er Rum for det Spørgsmaal, om man ikke ogsaa billigvis kunde sige, at denne større Forudsæenhed kunde have været tilstede hos Andre. Det ærede Medlem har fremsat Dplysninger om Størelsen af Tab osv., der gaa i den Grad i Detail og ligge, saavidt jeg kan se, udenfor Forespørgsleens Indhold, at jeg, egentlig talt, maa antage, at Meningen har været at give Meddelelser, der kunne have større eller mindre Interesse her i Thinget, men som man ikke kunde vente at faae noget Svar paa. Jeg kan ikke sige, hvormeget det koster mere at føre en Justage Smør over Norge end over Esbjerg, hvormeget Transporten koster mere nu end under ordinære Forhold; men jeg ser heller ikke, at det er en Sag af overveiende Interesse. Dersom Forfælleren ikke er større end 3 Dre pr. Pund, er det ikke Noget saa Døror-dentligt. I Sammenligning med den Fordel, Smørhandlerne i Almindelighed have paa Smørret — det er Noget, som det ærede Medlem maatte ikke kjender til — kunne 3 Dre ikke figurere som noget meget Betydeligt, naar man blot kan faae det over. Naar nu det ærede Medlem siger, at man i sin Forudsæenhed skulde have sikret sig tiide flere Skibe, saa vil jeg sige, at, hvis man havde ventet ganske overordentlige Forhold, kunde man have gjort det, men det vil vistnok indrøm-mes, at, dersom man skulde tilfredsstille Trangen til en jevn og uafbrudt Dørfart ved at leie Skibe af det forenede Dampskibsselskab, eller jeg tror, det var Ewigers Bjergningsentreprise, vilde det, hvis det var en Foranstaltning, som skulde foretages hvert Aar — og det maatte det jo naturligvis være — vist blive overordentlig dyrt. Jeg tvivler om, at alle Mennesker i hele Landet ville være enige om, at det var Udgifter, man burde gjøre for en enkelt Stands eller et enkelt Steds Skyld. Det er altid et Spørgsmaal. Jeg er villig til at imødekomme Kjøbenhavns Handelsstand og de Fordringer, den stiller, paa alle Punkter, hvor der er Rimelighed og Billighed derfor. Jeg erkjender nemlig, at Kjøbenhavn er og bør være Centrum for vor Omfætning med